

ŻĄDAMY OD RZĄDU WYŻSZYCH WYNAGRODZEŃ!

OŚWIADCZENIE PREZYDIUM OGÓLNOPOLSKIEGO POROZUMIENIA ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

W SPRAWIE OGRANICZANIA PRZEZ RZĄD RP PRAWA PRACOWNIKÓW DO WYŻSZYCH WYNAGRODZEŃ

Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, jako reprezentatywna centrala związkowa, reprezentująca prawa i interesy zbiorowe pracowników w sprawach warunków pracy, płac i świadczeń socjalnych oraz praw i wolności związkowych – w związku z działaniami rządu polegającymi na ograniczaniu prawa pracowników do wyższych wynagrodzeń – domaga się aby w 2008 roku:

- wzrost wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej wyniósł nie mniej niż 11%;
- wzrost wynagrodzeń u przedsiębiorców wyniósł nie mniej niż 9,4%.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz. U. Nr 100, poz. 1080 z późn. zm.) strony pracowników i pracodawców, w terminie do dnia 20 maja każdego roku, przedstawiają wspólną propozycję w sprawie wzrostu w następnym roku: wynagrodzeń w gospodarce narodowej, w tym w państwowej sferze budżetowej i u przedsiębiorców oraz emerytur i rent z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a także minimalnego wynagrodzenia za pracę. Strona rządu, prowadząc w 2007 roku negocjacje płacowe, pozorowała dialog społeczny. Rząd podpisał deklarację (porozumienie) z jednym ze związków zawodowych (NSZZ „Solidarność”) w sprawie wzrostu płac w sytuacji, gdy trwały konsultacje społeczne w tej sprawie w Trójstronnej Komisji. Poprzez zawarcie tego porozumienia, poza forum Trójstronnej Komisji, rząd zbagatelizował rolę najważniejszej instytucji dialogu społecznego w Polsce.

Obowiązujące rozwiązania prawne w zakresie wzrostu wynagrodzeń – zarówno u przedsiębiorców, jak i w sferze budżetowej – oparte są na silnej ingerencji rządu w negocjacje płacowe naturalnych partnerów dialogu społecznego tj. związków zawodowych i organizacji pracodawców.

Jednocześnie rozwiązania te, ze względu na wkomponowaną w nie zasadę ustalania wskaźników przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia przez Radę Ministrów – w przypadku nieosiągnięcia porozumienia w Komisji Trójstronnej – ograniczają prawo pracowników do otrzymania wynagrodzeń wyższych, niż wynikające z ustalonych wskaźników. Tym samym negocjacje płacowe na szczeblu podmiotu gospodarczego są krępowane przez Radę Ministrów centralnie ustalonymi wskaźnikami, które nie uwzględniają złożoności i różnorodności uwarunkowań gospodarczych i społecznych występujących w każdym z tych podmiotów. W przypadku pracowników sfery budżetowej, ustalony jednostronnie przez Radę Ministrów wskaźnik wzrostu płac wpływa na wysokość kwot bazowych, określonych ustawą budżetową.

Rząd ustalając wskaźniki wynagrodzeń w istotny sposób wpływa na poziom życia pracowników i jest stroną w tych negocjacjach w sytuacji, gdy związki zawodowe nie mogą wykorzystać wszystkich działań i uprawnień wynikających z aktualnie obowiązującej ustawy o rozwiązywaniu sporów zbiorowych. Taka sytuacja narusza konstytucyjną zasadę (art. 59 ust. 3 Konstytucji RP) mówiącą o prawie związków zawodowych do prowadzenia akcji protestacyjnych i strajków.

Ponadto taka sytuacja prawna i polityka rządu uniemożliwiają OPZZ realizację art. 6 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 854 z późn. zm.) o związkach zawodowych, który stanowi prawo do współuczestniczenia związków zawodowych w tworzeniu korzystnych warunków pracy i bytu oraz ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995 r., Nr 1 poz. 2 z późn. zm.).

Nasuwa się też pytanie czy rząd zaniżając wysokość wskaźników wzrostu wynagrodzeń w 2008 r. działał w zgodzie z konstytucyjną zasadą społecznej gospodarki rynkowej, o której mowa w art. 20 Konstytucji RP?

OPZZ oczekuje od Rządu RP spełnienia - w trybie pilnym - zgłoszonych postulatów.

Brak realizacji żądań OPZZ będzie oznaczał rozpoczęcie protestu - sporu zbiorowego.

**Prezydium Ogólnopolskiego
Porozumienia Związków Zawodowych**

Warszawa, 29 stycznia 2008 r.

ZNP: Z KIM MAMY ROZMAWIAĆ?

Oświatowa „Solidarność” zaprosiła e-mailem przedstawicieli Związku Nauczycielstwa Polskiego na spotkanie dotyczące płac nauczycieli - w czwartek, 31 stycznia tuż przed drugą turą negocjacji płacowych w ministerstwie. – Nie wybieram się na to spotkanie – oświadczył prezes ZNP, Sławomir Broniarz na konferencji prasowej. Dodał, że z oświatową „S” spotka się zespół negocjacyjny ZNP, który prowadzi rozmowy płacowe z MEN.

- Z którą „Solidarnością” mamy rozmawiać? Z tą, która podpisała porozumienie z rządem Jarosława Kaczyńskiego dotyczące 9-proc. podwyżki dla nauczycieli, a dziś kwestionuje 10-proc. wzrost ich pensji? Czy może z tą, która jako jedyna podpisała rozporządzenie płacowe ministra Romana Giertycha nie licząc się z postulatami innych związków zawodowych? – pytał Broniarz. - A może z tą, która twierdzi, że styczniowa manifestacja ZNP miała charakter polityczny? Co zatem wpłynęło na taką radykalną zmianę postawy „Solidarności”?

Krzysztof Baszczyński, wiceprezes ZG ZNP i szef zespołu negocjacyjnego Związku powiedział, że podczas jutrzejszych rozmów z ministerstwem edukacji, Związek będzie domagał się większych podwyżek m.in. dla nauczycieli mianowanych i dyplomowanych (MEN proponuje 185 zł, a dla stażystów i kontraktowych 200 zł). – Z naszych informacji wynika, że MEN przeszacował pulę pieniędzy na dodatki motywacyjne i godziny ponadwymiarowe. Zaproponujemy, aby z przesunąć część tych środków na podwyżki dla mianowanych i dyplomowanych – powiedział.

- Chcemy także wystąpić z propozycją zmiany transferu pieniędzy na wynagrodzenia dla nauczycieli tak, aby było one bezpośrednio kierowane tylko na pensje, a nie „szły” w subwencji oświatowej. Wymagałoby to specjalnego rozporządzenia MEN – dodał Broniarz.

Negocjacje płacowe w MEN rozpoczynają się jutro o godz. 14.00. (mk)

ZESPÓŁ TRÓJSTRONNY DS. PRZEMYSŁU LEKKIEGO ZAAPROBOWAŁ KIERUNKI ROZWOJU PRZEMYSŁU LEKKIEGO

W dniu 18 stycznia 2008 r. obradował w Warszawie Zespół Trójstronny ds. Przemysłu Lekkiego, w którego skład wchodzi przedstawiciele stron: związkowej, pracodawców oraz rządowej. Uczestniczyli w nim członkowie kierownictwa Federacji NSZZ Przemysłu Lekkiego: przewodniczący – Zbigniew Kaniewski oraz wiceprzewodniczący – Bolesław Bartnik.

Głównym tematem posiedzenia była dyskusja nad rządowym projektem Analizy Konkurencyjności Sektorów Przemysłu Lekkiego.

Stwierdziliśmy, iż zgłoszone przez Federację NSZZ PL (w lipcu 2007 r.) wnioski i uwagi – wypracowane wspólnie z pracodawcami przemysłu lekkiego, zostały uwzględnione

przez Ministerstwo Gospodarki w tym dokumencie. Przypomnieć należy, iż dyskusji nad zagadnieniami „Strategii dla Polskiego Przemysłu na lata 2007-2012” poświęcone było posiedzenie Krajowej Rady Federacji NSZZ PL w dniu 21 marca 2007 r.

Na posiedzeniu Zespołu Trójstronnego ds. Przemysłu Lekkiego 18 stycznia 2008 r. materiał analityczny pod nazwą „Analiza konkurencyjności sektorów przemysłu lekkiego” został zaaprobowany.

W trakcie dyskusji przewodniczący federacji – Zbigniew Kaniewski, odnosząc się do przyjętego dokumentu zgłosił wniosek aby powołać zespół roboczy dla opracowania kolejnego (ostatniego) dokumentu pod nazwą Strategia Działań lub Harmonogram wprowadzenia w życie wniosków wynikających z opracowanej Analizy. Wniosek powyższy został przyjęty przez Zespół Trójstronny. (mm)

PODZIĘKOWANIA DLA OPZZ

**Przewodniczący OPZZ
Pan Jan Guz**

Szanowny Panie Przewodniczący

Organizacje związkowe działające w „Polfie” Tarchomin S.A. serdecznie Panu dziękują za wsparcie udzielone nam w walce o naszą firmę i miejsca pracy dla prawie dwu tysięcznej załogi.

Powołany w dniu 17 października 2007 roku, Komitet Obrony „Polfy” Tarchomin S.A. i jej załogi wspierany przez pracowników, domagał się odwołania z funkcji Prezesa Zarządu Pani Aurelii Ostrowskiej, która doprowadziła do zablokowania kont Spółki i naszym zdaniem działała na szkodę Spółki, o czym powiadomiliśmy Prokuraturę. Obecnie Spółka walczy o wydzwignięcie się z kłopotów finansowych i odbudowanie Dywizji Handlowej. Pana pomoc w dotarciu do przedstawicieli MSP, od których bezpośrednio zależą losy naszej Spółki jest nieoceniona. Mając możliwość przedstawienia naszego stanowiska i naszej sytuacji na szczeblu najwyższych władz państwowych, udało nam się w końcu osiągnąć od dawna oczekiwane przez załogę zwycięstwo.

W dniu 7 stycznia 2008 r. Rada Nadzorcza „Polfy” Tarchomin S.A., odwołała z funkcji Prezesa Polfy - Panią Aurelię Ostrowską, co dało załodze nadzieje na utrzymanie miejsc pracy. Komitet... nie zaprzestał swojej działalności, będzie czuwał nad sprawami Spółki do czasu, aż sytuacja w Spółce nie stanie się stabilna i dokąd nie zniknie bezpośrednie zagrożenie dla jej istnienia.

Jeszcze raz dziękując za pomoc, pragniemy również prosić Pana, aby sprawy naszej Spółki były nadal w Pana bezpośrednim zainteresowaniu.

Z poważaniem

- Niezależny Samorządny Międzyzakładowy Związek Zawodowy Tarchomińskich Zakładów Farmaceutycznych „Polfa” S.A.
- Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” Polfa Tarchomin S.A.
- Organizacja Zakładowa OPZZ „Konfederacja Pracy” Polfa Tarchomin S.A.

Warszawa, dnia 16 stycznia 2008 r.

Od redakcji: Właśnie po to jest OPZZ.